

STEPV inicia una **CAMPANYA INFORMATIVA** sobre l'acord de plantilles

Compromís entre AMPE, CCOO i UGT
per a mamprendre accions unitàries
de rebuig

> pàg. 3

A Miguel Hernández, vent del poble

*Nunca tuve zapatos,
ni trajes, ni palabras:
siempre tuve regatos,
siempre penas y cabras.*

> pàg. 7

Balanç de quatre anys de sindicalisme assembleari i participatiu

El sindicat avalua el període 2006/10 en clau sindical i avança algunes de les qüestions que seran actualitat els propers cursos

> suplement central

El PP pretén privatitzar la construcció i la gestió dels centres nous

> pàg. 2

El sindicat reclama el cobrament dels sexennis del professorat interí

Algunes autonomies reconeixen aquest dret, però l'administració valenciana es nega a fer-ho

> pàg. 2

Renovatorio promou la visibilitat del professorat de música

> pàg. 6

L'escola rural valenciana: posada en comú en la jornada de Montixelvo

> pàg. 8

EDITORIAL

També depén de nosaltres

Vam haver d'esperar fins a 1987, ja avançada la democràcia, per a tindre les nostres primeres eleccions sindicals i, amb aquestes, la primera regulació, encara limitada, de la negociació col·lectiva. Amb la mobilització i la negociació hem millorat les nostres condicions de treball però, a vegades, actuem com si els avanços no foren producte de la nostra lluita i, especialment, de l'aportació del moviment sindical.

Podem lamentar-nos pel molt que ens falta per a aconseguir, però si mirem pel retrovisor comprovarem el camí recorregut fins ara i quant hem avançat des del punt de partida: la veritat és que les nostres condicions de treball i la qualitat de l'educació no han deixat de millorar amb el temps. Tan cert com tot açò, ho és també que res no ha caigut del cel ni és per sempre més. Encara que l'anomenant estat del benestar va arribar tard en comparació de l'Europa occidental, tot el que hem aconseguit va costar molt d'esforç i sacrifici. Fins i tot hi va haver a qui li va costar la pròpia vida.

Tan prop i tan lluny, les condicions laborals de no fa tants anys consistien en jubilació als setanta anys, salaris escassíssims, plantilles amb un docent per aula, ràtios descontrolades... Aquestes situacions van ser superades per avanços que consideràvem consolidats, però que ara ens veiem condemnats a defensar enfront de les actuals retallades de drets i, encara

pitjor, les que estan per vindre. I, sobretot, hem de defensar el respecte a la negociació col·lectiva que tant va costar d'aconseguir. Els serveis públics i la protecció social de què gaudim ara mateix són el patrimoni que ens han llegat les generacions que ens han precedit i que, amb la nostra actitud, hem sabut incrementar. Però res no és etern si no es defén. A vegades, no sabem explicar bé el que passa, ni reaccionar-hi amb eficàcia. Tampoc no és fàcil, però la fatalitat no pot ser l'explicació per a res. Que els nostres salaris baixen per primera vegada en la història i que els nostres centres de treball empitjoren per falta de personal o de mitjans és degut al fet que hi ha algú que està prenent les decisions equivocades.

Com a docents, tenim la responsabilitat d'explicar, d'ensenyar, hem de posar negre sobre blanc els motius que provoquen que passe el que passa i tractar d'evitar-ho. Tenim una responsabilitat social i un treball honorós a què no podem renunciar: explicar el món i a nosaltres mateixos. No serveix de res passar de llarg i refugiar-nos en la figura de la víctima. I és que no n'hi ha prou de lluitar per avançar. Hem de protegir amb tota l'energia cada pam que hàgem avançat en la millora de les nostres condicions laborals. Tenim el consell escolar, el claustre, l'aula. Tenim l'assemblea, el carrer, la paraula. El 2 de desembre, tenim les urnes. Fem ús de tot això. Així no solament salvaguardem el present: també llaurem el nostre futur.

Allioli

ÈPOCA IV - Núm. 237 - NOVEMBRE 2010 -
SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV)
DIRECTOR: Joan Blanco
COORDINADORA: Rosa Roig
REDACCIÓ I COL·LABORACIÓ: Josep Aranda, Marc Candela, Beatriu Cardona, Vicent Esteve, Santiago Estañán, Vicent Mauri, Ramón Torres
PRODUCCIÓ: Pep Ruiz
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA: Toni Soriano
DISSENY I MAQUETACIÓ: Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz
ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baix, 46008 València. Telèfon 96 391 91 47 · Fax 96 392 43 34 · allioli.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · **TIRATGE:** 15.000 exemplars · **ISSN:** 1576-0197 · **DEPÓSIT LEGAL:** V-1.454-1981 · **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075 · **INTERINDICAL VALENCIANA -ALACANT:** Glorieta P. Vicente Mogica, 5, 12. 03005 · Tel. 96 598 51 65
ALCOI: Oliver, 1, 5a - 03802. Tel. 96 54 06 02 **ALZIRA:** Av. Luis Suñer, 28, 4t, pta. 16. 46600. Tel. 96 24 02 21 **BENICARLÓ:** Pl. de l'Ajuntament, 3 - 12580. Tel. 96 46 52 83 **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8 - 12003. Tel. 96 26 90 94 **ELX:** Maximilià Thous, 121, baixos. 03201. Tel. 96 22 56 16 **GANDIA:** Sant Pasqual, 13, 1r dta. 46700. Tel. i fax 96 295 07 54 **VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18, baixos. 46008. Tel. 96 391 91 47 **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2a - 46800. Tel. 96 228 30 67. **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Ciències Socials. Tel. 96 590 95 12. **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 96 472 88 12. **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18. **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 96 387 70 46. **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121 b. Tel. 96 622 56 16. **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA-CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 96 387 70 46. **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 96 387 70 46.

ACTUALITAT

RETRIBUCIONS

STEPV reclamarà el cobrament dels sexennis del personal docent interí

Mentres que algunes autonomies reconeixen aquest dret, l'administració valenciana, en canvi, es nega a fer-ho

Allioli

STEPV inicia una campanya entre el professorat interí pel dret al cobrament dels sexennis. Els sexennis són un complement retributiu al qual té accés el funcionariat cada sis anys si acredita un determinat nombre d'activitats de formació. Tanmateix, el professorat interí s'ha vist exclòs d'aquest complement, de la mateixa manera que es va veure exclòs del cobrament dels triennis fins que en 2007 es va modificar aquesta discriminació.

Algunes administracions educatives, com ara la de Catalunya, sí que reconeixen el pagament dels sexennis al professorat interí. No és així al País Valencià, a pesar de l'existència de sentències judicials recents que reconeixen aquest dret del personal docent interí. Per tot això, STEPV ha preparat un model de reclamació per al cobrament del complement retributiu dels sexennis, de manera que el professorat interí hi puga accedir. Si cal, els serveis jurídics del sindicat interposaran els recursos individuals necessaris per a fer efectiu aquest dret.

Pel professorat interí, més respecte!

La conselleria d'Educació ha decidit unilateralment no assignar contingents de mestres interins per fer adjudicacions al setembre i no oferir la possibilitat de restringir província al professorat interí de secundària. No hi ha cap motiu que impossibilita aquests fets, més enllà de l'arbitrarisme de les seues decisions. No és atribuïble al fet que STEPV no signara el nou acord d'interins, ja que el mateix text no preveu la provincialització fins al setembre de 2011 i, a més, només afectarà les borses que determine l'administració, sense garantir la generalització de restricció que s'ha mantingut fins ara. Per tant, continua vigent l'acord d'interins de 1993 i les condicions en què s'ha aplicat fins ara, que permeten la restricció provincial des de fa 17 anys.

S'està vulnerant aquest dret amb el professorat no convocat a les adjudicacions telemàtiques del juliol, quan en les adjudicacions presencials aquesta possibilitat s'oferia a tot el professorat interí amb serveis pres-

tats quan no li arribava vacant. El canvi del sistema presencial al telemàtic ha perjudicat, per consegüent, el professorat interí, com ja advertia STEPV des que la conselleria, amb el suport d'altres sindicats, va anunciar la seua intenció.

Aquesta vulneració unilateral dels drets del professorat interí no es pot permetre, per això, el sindicat ha estat reclamant a la conselleria que s'oferisca la restricció provincial a tot el professorat amb serveis prestats, independentment d'haver participat o no en les adjudicacions telemàtiques.

Tot i que continuem reivindicant la validesa dels actes presencials (transparentes i garantistes) no deixarem de fer propostes de millora per eradicar els problemes que genera el procediment d'adjudicació telemàtic (desconeixement de les vacants, problemes amb els temps parcials, manca de control, etc.) i que també han estat en l'origen del problema de la restricció provincial al setembre que està patint el professorat interí.

INFRAESTRUCTURES

El PP pretén privatitzar la construcció i la gestió dels centres de nova creació

La conselleria d'Educació negocia en secret amb les patronals des de fa tres anys i els serveis jurídics estudien la via legal que ho permeta

El Partit Popular inclourà aquest punt en el seu programa electoral per a les eleccions autonòmiques, que han de tindre lloc en 2011

Allioli

El conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, pretén la cessió de sòl públic a les patronals de l'ensenyament privat perquè construïssa els centres escolars en aquelles zones en que cal fer-ho. El conseller haurà de resoldre primer l'obstacle de l'escassetat de sòl susceptible de ser requalificat. Així mateix,

els patronals, amb les quals negocia des de fa tres anys, exigeixen el blindatge dels seus concerts per un període de 75 anys i la concessió automàtica del concert, com a contrapartida per a invertir en aquestes construccions. Actualment, està establert per llei un període de cinc anys per a homologar i concedir el concert.

La conselleria s'inspira, en aquest cas, en el model de privatització de l'ensenyament impulsat els darrers anys a la Comunitat de Madrid pel govern d'Esperanza Aguirre, així com en el model de privatització de la sanitat pública que el mateix govern de Francisco Camps ha posat en marxa amb l'hospital d'Alzira.

PLANTILLES DE SECUNDÀRIA I FP

El sindicat inicia una campanya informativa sobre les conseqüències de la denúncia de l'acord

Debatrà amb el professorat i amb els sindicats l'estratègia per a afrontar les retallades i defensar les condicions laborals de 25.000 docents de secundària i FP

Allioli

El sindicat ha convocat un seguit d'assemblees informatives sobre les greus implicacions que la denúncia de l'acord de plantilles per part de la conselleria d'Educació pot tindre per a les condicions laborals de tot el professorat. Com ja avançava Allioli a l'octubre, amb l'excusa d'adaptar les plantilles a la LOE i "d'optimitzar els recursos humans dels centres" –segons les paraules textuales del director general d'Ordenació–, la conselleria pretén donar cobertura legal a unes retallades de professorat, unitats, desdoblaments i programes d'atenció a la diversitat que ja són una

dolorosa realitat aquest curs. Les conseqüències immediates de la denúncia d'aquests acords afecten les vacants del concurs de trasllats a proveir aquest curs i a la convocatòria d'oposicions el pròxim any, en la mesura que eren aquests els que regulaven els criteris per al càlcul de les places que s'havia de proveir en el concurs. Sense acord, no existeix una base per a la previsió de les necessitats de professorat per a les oposicions de 2011 i la dotació del professorat en els centres es queda sense una normativa que la regule.

Així mateix, el sindicat ha editat un full informatiu en el qual descriu el

El model actual de plantilles d'ESO, batxillerat i FP

Els acords regulen les plantilles d'ESO, batxillerat i FP estableixen la dotació necessària de professorat i de vacants als centres, també els càrrecs unipersonals, departaments, coordinacions, reforços, desdoblaments..., en síntesi: les condicions de treball del professorat. La denúncia per part de l'administració es refereix a l'acord de 25 de maig de 1999, que havia sigut pactat en la mesa sectorial amb els sindicats. Els criteris per a l'elaboració de les plantilles d'FP no tenien aquest format d'acord i la conselleria s'ha limitat a deixar-les sense efecte de manera unilateral.

ACORD SOBRE DOTACIÓ DE PLANTILLES EN ESO I BATXILLERAT

Acord de 25 de maig de 1999 publicat en el DOCV 4.004, de 22 de maig de 2001

- **Plantilla:** estableix els criteris per definir els models de plantilla (hores curriculars, diversificació, optativitat) i determina els increments d'hores necessàries.
- **Reforços:** incrementa les hores lectives en les àrees instrumentals per atendre l'alumnat de forma personalitzada.
- **Desdoblaments:** assigna tres hores per grup en Tecnologia, Ciències de la natura i llengües estrangeres.
- **Càrrecs unipersonals:** estableix les hores de dedicació dels equips directius, coordinacions i tutories. Incorpora la vicedirecció. Amb doble torn, s'hi afegir un segon cap d'estudis i la vice-

secretaria. En centres amb FP, s'incrementa amb un cap d'estudis d'FP.

- **Departaments:** es crea el departament d'activitats extraescolars i les hores de dedicació. S'assignen tres hores de dedicació als caps de departament.
- **Tutoria:** s'estableixen les hores de dedicació.
- **Especialistes:** incorpora l'especialista en psicologia i pedagogia en tots els instituts i els mestres d'educació especial; pedagogia terapèutica en els centres amb més de huit unitats.
- **Atenció a la diversitat:** dota els centres dels recursos adequats per a atendre l'alumnat amb necessitats educatives especials.
- **Vacants:** defineix els criteris per al càlcul de les vacants a partir de 12 o 15 hores, segons les unitats dels centres.
- **Llocs de treball:** crea 3.200 llocs de treball entre 1999 i 2002.

- **Catalogació lingüística:** compromís de negociar la catalogació per garantir la continuïtat dels programes d'ensenyament bilingüe.
- **Baixes:** compromís de cobrir-les en el termini de set dies.
- **Centres nous:** compromís de construir 215 centres previstos en el mapa escolar (ja acabats i en funcionament).

CRITERIS PER A L'ELABORACIÓ DE LES PLANTILLES DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

Criteris vigents des de 2001, publicats en el DOCV 5.520 de 25 de maig de 2007

- **Plantilla:** assegura la plantilla necessària per a permetre els desdoblaments i consolida els segons grups i l'increment de la plantilla corresponent.
- **Llengua estrangera:** garanteix les hores d'una segona llengua estrangera en els cicles formatius que ho preveuen.
- **Càrrecs unipersonals:** regula les hores de dedicació per a funcions directives i caps de departament.
- **Departaments:** estableix l'existència dels departaments de FOL, economia i pràctiques.
- **FCT:** regula les hores de les tutories de formació en centres de treball.
- **Coordinacions:** determina la figura de coordinador/ra de cicles formatius i el cap d'estudis d'FP en els IES. Tam-

procés que s'obre a partir de la denúncia, i on analitza els escenaris i les conseqüències que es poden donar davant aquesta situació de desregulació del sector. Aquest full es distribuirà en els instituts i en les assemblees comarcals que STEPV ha convocat i que han tingut lloc al llarg del mes d'octubre.

Professorat interí, primera víctima

El professorat interí acaba de patir una forta retallada. Un miler de professors i professores de secundària i FP han perdut el seu lloc de treball aquest curs. Les plantilles que pretén dissenyar la conselleria consolidaran i convertiran en permanents les retallades d'aquest curs.

D'altra banda, STEPV ha convocat a la resta de sindicats a estudiar les mobilitzacions necessàries per posar fre a les pretensions del departament de Font de Mora. D'aquesta manera, el passat 22 d'octubre es va celebrar una reunió a la seu del sindicat amb representants d'ANPE, CCOO i UGT, en la qual es va arribar al compromís de mamprendre totes les accions necessàries per a defensar les condicions laborals contemplades en aquests acords i el futur de les plantilles, i de treballar unitàriament els pròxims mesos.

Per al curs que ve, la situació empitjorarà si no plantem cara de manera contundent a aquesta nova agressió. Ja està bé que cada any empitjoren més les nostres condicions laborals. Cal contestar amb totes les mesures de pressió que calguen.

bé inclou la figura de responsable de manteniment en cada família professional i les hores de dedicació.

- **Ràtio:** regula el nombre màxim d'alumnat per grup (30) i el desdoblament amb més de 18 en aquells mòduls susceptibles de desdoblament.
- **Vacants:** regula la creació de vacants a partir de 12 hores o 15 hores segons les unitats del centre, una vegada atribuïdes les hores curriculars i de desdoblament.
- **Salut laboral:** té present la prevenció de riscos laborals en les activitats i decisions del centre, formació del professorat en l'horari laboral, plans d'emergència i accions formatives en els Cefire i compliment de les activitats en matèria de vigilància de la salut, segons la normativa vigent i promoure campanyes de sensibilització.
- **Formació del professorat:** incorpora un pla anual de formació per al desenvolupament professional docent. Estadies formatives en empreses, constitució de grups de treball, cursos de formació, jornades, seminaris, etc. També adquisició d'habilitacions.
- **Valencià:** garanteix la formació permanent del professorat a través de cursos d'actualització en valencià.
- **Desdoblaments:** s'especifiquen els 373 mòduls que poden desdoblar (aquest curs només se n'han permès 236).

JORNADES D'FP

L'accés a la universitat dels tècnics superiors d'FP, a debat

Allioli

El passat 19 d'octubre va tindre lloc la taula redona "Els ensenyaments superiors i com accedir-hi: la formació professional de grau superior i els estudis universitaris", a la Facultat de Filologia de la Universitat de València (UV), dins el marc de les Jornades de Formació Professional, organitzades per l'Escola de Formació Melchor Botella i STEPV. Amb la participació de Toni Fornet i Jorge Antón, professors de cicles formatius, i de Francesc Hernández de la UV i Roberto Capilla de la Universitat Politècnica de València (UPV), s'hi va debatre el projecte d'ordre ministerial sobre l'accés dels tècnics superiors a la universitat en el qual es proposa una prova específica d'accés per a aquest alumnat, amb els temaris de 2n de batxillerat de la modalitat associada amb el cicle. La realització d'aquesta prova seria simultània a la realització del mòdul de formació en centres de treball (FCT) i al mòdul Projecte. A més, no tot el professorat de secundària de les especialitats de cicles podria formar part dels tribunals de qualificació.

Les conclusions de la taula van anar en el mateix sentit que l'informe tècnic negatiu emès pel Consell Escolar Estatal i que les esmenes que hi ha presentat STES per evitar el perjudici que causaria a l'alumnat d'FP. El professorat de cicles va argumentar que resulta incongruent plantejar una prova d'accés quan la LOE defineix la formació professional de grau superior com a educació superior, juntament amb els ensenyaments artístics superiors i l'ensenyament universitari, i que s'hi convaliden crèdits *European Credit Transfer System* (ECTS). Només tindria sentit una prova per a millorar la nota d'accés a la universitat, sempre a partir dels temaris propis de cada cicle formatiu de grau superior.

El representat de la UPV planteja la possibilitat de reforçar l'alumnat sobre la base a la seua procedència, els de batxillerat, amb mancances en el vessant pràctic, i els d'FP, en les matèries més teòriques. El representat de la UV va reivindicar un major contacte dels estudis universitaris amb els sectors productius del seu entorn i la classe treballadora.

El dia 13 de novembre tindrà lloc la realització de la jornada "El futur de l'FP des dels àmbits europeu, estatal i autonòmic" a la seu del sindicat a València. Hi participaran Marie Dominique Haan, experta de la Comissió europea; Miquel Soler, director general d'FP del ministeri d'Educació; i Jesús Carbonell, cap d'àrea d'FP de la conselleria d'Educació, encara per confirmar.

TEATRES DE L'ESCOLA

JAUME MARTÍNEZ BONAFÉ

Uniforme escolar

No ho deixeu passar. És digna d'emarkar. Jo l'he treballada a les aules de la facultat i de poc acabem tots plorant, de riure i de ràbia. Què ens passa en aquest país, que totes les barbaritats adquireixen un tint de naturalitat tan preocupant? A un senyor el fan conseller d'Educació i converteix un xiste de mal gust en una *RESOLUCIÓ de 24 de setembre de 2010, de la conselleria d'Educació, per la qual autoritza i regula el programa experimental per a l'estudi dels avantatges en l'àmbit educatiu de l'ús de l'uniforme escolar*, que acaba publicada en el DOGV. Em perdonarà el Sr. Font de Mora, però jo he passat la vida estudiant com millorar la pràctica educativa i mai no he trobat que el clima favorable de treball i convivència, l'absentisme escolar, els transtorns alimentaris, les

desigualtats socials, el sentit de pertinença i la inclusió, el consum responsable, la superació dels estereotips de gènere, la seguretat i el control al centre, l'esforç econòmic de les famílies, els conflictes família-fills, depenguen de la roba que vestim quan anem a l'escola. Són tan importants aquests problemes, i tan reals en la influència sobre les possibilitats i les limitacions dels xiquets i xiquetes quan arriben a l'escola, que situar el punt de mira en l'uniforme escolar és quasi una descarada provocació per a desviar la mirada a l'arrel profunda i estructural d'aquests.

Per si no vols caldo, comença la resolució dient que "diferents estudis de caràcter nacional i internacional han destacat els avantatges psicoeducatius de l'ús de l'uniforme escolar". I es

queden tan frescs. Ara facen vostés la prova: agafen qualsevol persona, no fa falta que estude res, i li demanen deu factors que constituïrien un "avantatge psicoeducatiu" dels alumnes a l'aula, i a veure quants citen l'uniforme escolar. I la millora del clima de treball i esforç?, la convivència? Doncs el mateix. I si l'uniforme és tan important, com és que no es regula per decret d'autoritat com es va voler fer amb la Ciutadania en anglès? En fi, un polític pot posar-se tan creatiu com vulga en les seues dèries de conservadorisme ideològic, però què ens està passant als professionals de l'educació, que les deixem passar com si foren els coloms de la plaça de la Mare de Déu? Ens acabaran cagant damunt i creurem que el que plou és "un estudi d'avantatges".

RECALLS DE PREMSA

La reforma de les pensions

Tornen a agitar-se les aigües turbulentes de les pensions. El govern té la intenció de tancar la reforma de les pensions abans d'acabar l'any. (...) La idea de capitalitzar una part de les nostres cotitzacions socials no és altra cosa que traure fons del sistema públic i desplaçar-los al sistema privat, ja que una part de la contribució de cada individu deixaria d'ingressar a les arques de la Seguretat Social per a ser invertida en fons de pensions privats.

Els vaticinis catastrofistes sobre el futur de les pensions públiques s'adrecen a crear confusió i alarma entre la població emetent el missatge que els futurs pensionistes no percebem, o quedaran molt rebaxades, les nostres pensions de jubilació per una fallida del sistema de la Seguretat Social. Les mesures proposades davant aquests núvols no constitueixen una fórmula de salvació del sistema públic, sinó al contrari: són mesures encaminades a promoure la seua agonia mitjançant la disminució del seu finançament. Per aquesta raó, s'insisteix tant en la necessitat d'introduir reformes per anar aprimant la part de la pensió pública a percebre.

Un sistema mixt públic-privat desembocaria en una reducció de la pensió de la majoria de les persones. La pensió privada que cobraria l'individu per la seua contribució al fons de pensions (part capitalitzada) dependria únicament de la seua aportació, per tant, a sous baixos correspondrien pensions baixes. Al final, la suma d'una pensió pública baixa amb una altra pensió privada baixa donarà lloc a un import inferior –o bastant

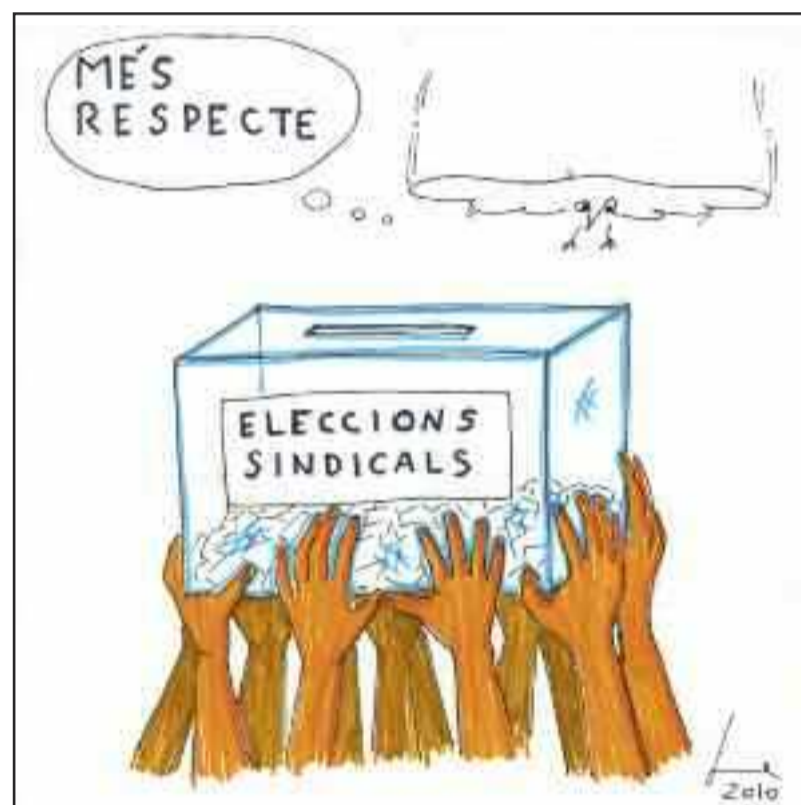
inferior– al que resultaria si cotitzara només al sistema públic de pensions. Només aquelles persones amb salaris mitjans-alts hi eixirien guanyant.

Un sistema mixt públic-privat contribuiria a aguditzar la desigualtat entre rendes altes i mitjanes-baixes que es dona actualment, on tres quartes parts de les pensions de jubilació estan per davall dels 1.000 euros el mes i un 45% del total estan per davall dels 600 euros el mes; només un 6% dels individus perceben imports superiors a 2.000 euros el mes. Aquesta diferència entre les unes i les altres es pot accentuar en períodes de crisi com l'actual, on la rendibilitat dels fons de pensions privats és negatiu. Això contradiu els qui defenen un sistema mixt argumentant que el sistema de gestió privada garanteix una pensió més gran que un sistema de gestió pública. No val de res dir que aquest fons de pensions podria ser gestionat per la Seguretat Social, perquè el que està en joc és la redistribució implícita en el sistema de repartiment, que no s'aconsegueix en un sistema de capitalització en què el retorn és estrictament individual.

Julia Monserrat Codorniu, *Público*, 25/10/10

EL PARDALET

PEPE HERRERO

Al sindicat germà de Les Illes, STEI, i Ensenyants Solidaris, que han estat objecte d'un merescut reconeixement al seu treball de cooperació per part del ministeri d'Educació de Guatemala i les organitzacions del professorat.

Al govern espanyol, per cedir a les pressions de la dreta reaccionaria i suprimir el ministeri d'Igualtat, quan la pobresa i la precarietat s'escriuen en femení i quan l'aposta per la igualtat ha de reforçar-se.

A LA PORTA DE L'AULA

CARME MIQUEL

Fo imagine

Jo imagine un País Valencià amb una xarxa d'escola pública per a l'alumnat des dels 0 anys fins a la universitat, on assisteix la major part de la població. Una escola on hom troba tots els avantatges materials i humans existents, on la pedagogia que s'aplica és producte del coneixement, la formació permanent i la reflexió continuada per part dels professionals.

Jo imagine una escola pública valenciana on els professionals que hi intervenen són diversos i suficients per a les tasques que cal atendre. Professionals per a l'atenció a les necessitats especials, per a les noves tecnologies, per a l'àmbit administratiu, per al treball social, per a la dinamització cultural... i, naturalment!, els de sempre, que han hagut de fer i fan totes aquestes tasques i més: els ensenyants. Uns professionals que han de tindre òptimes condicions de treball.

Jo imagine una escola pública valenciana que desenvolupa les activitats en uns edificis idonis que possibiliten la creació d'espais bells i on s'apliquen plantejaments sostenibles. Uns edificis on l'estalvi energètic i l'ús d'energies renovables, la reutilització i reciclatge de materials i el consum de productes no contaminants i saludables és una constant. Una escola amb jardins i horts ecològics. Una escola on el necessari respecte al medi ambient forma part de la vida quotidiana.

Fo imagine una escola pública valenciana on la pròpia llengua és l'eix de l'activitat escolar

Jo imagine una escola pública valenciana laica que viu la pluralitat del seu alumnat, que respecta totes les religions i creences, entre les quals també l'agnosticisme i l'ateisme, però que no s'identifica ni en practica cap d'aquestes. Una escola que pot celebrar tradicions culturals diverses, encara que tinguen un vessant religiós, tot enfocant-les com a tals tradicions culturals.

Jo imagine una escola pública valenciana on la pròpia llengua és l'eix de l'activitat escolar, on el trilingüisme s'ha d'aconseguir a partir del coneixement i conreu del valencià, on la cultura pròpia és coneguda, estimada i practicada i constitueix l'element d'integració dels nous nadius i la base del respecte i acolliment d'altres realitats culturals.

Jo imagine... nosaltres imaginem... Per aconseguir aquesta escola està també la lluita sindical, sens dubte.

POLÍTIQUES D'IGUALTAT

El govern espanyol recorrerà contra el dret a l'excedència per a cura de cònjuge

La norma, inclosa en la llei de la funció pública valenciana, millorava la legislació espanyola

Allioli

El Consell de Ministres ha acordat sol·licitar al president del govern la interposició del recurs d'inconstitucionalitat contra la llei d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana ja que entén que la norma vulnera la llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) i va en contra de la competència estatal en matèria de seguretat social, a més de suposar una ruptura de la regulació jurídica i del règim econòmic del sistema de seguretat social. El conflicte parteix del diferent tractament que fa la llei

valenciana en l'atenció als familiars. Mentre que l'EBEP arreu recull el dret a l'excedència per a atenció de descendents o familiar consanguini o afí fins al segon grau, la llei valenciana amplia aquest dret al cònjuge, parella de fet o persona que es trobe sota la custòdia de la persona treballadora. Durant aquest període d'excedència la persona treballadora es troba en situació d'alta, amb caràcter general, en la Seguretat Social. Segons l'executiu, el fet que la llei valenciana amplie els supòsits d'aquest tipus d'excedència implica l'as-

sumpció de competències que no són autonòmiques sinó de l'estat, com és el cas de la determinació de la situació d'alta en la Seguretat Social.

El govern valencià, en aquesta ocasió, ha anat millorat el que disposa la norma estatal. Segons la Intersindical, "sorprén la pressa de l'executiu a presentar el recurs contra la llei valenciana en uns supòsits que milloren substancialment la norma estatal quant a drets de les persones treballadores". Si el recurs segueix avant, es donarà la circumstància de tindre dret a l'excedència per la

cura d'una germana o un cunyat, per exemple, i no per a la cura de la parella.

"Tant de bo haguera actuat amb la mateixa rapidesa contra altres normes del govern valencià que, com a mínim, contenen preceptes pròxims a la inconstitucionalitat, com ara la llei de protecció a la maternitat, que reconeix drets a la 'vida en formació des del mateix moment de la fecundació' valora Intersindical, "o que demostren el mateix interès a comprovar la constitucionalitat de la llei de custòdia compartida".

CONCILIACIÓ

L'anul·lació del nou permís de paternitat és un pas arrere, segons STEPV

Allioli

El passat 24 de setembre, el president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va anunciar que quedava anul·lada l'ampliació del permís de paternitat de quinze a vint dies, que estava prevista que entrara en vigor a partir de l'1 de gener de 2011. Aquesta és una de les moltes mesures anticrisi adoptades pel govern espanyol, que representen una retallada dels drets socials que tant ens han costat assolir. Per a STEPV, que dona suport a la Plataforma pels Permisos Iguals i Intransferibles de Naixement i Adopció (PPIINA), el permís de paternitat de quinze dies és insuficient. Segons el sindicat, la frustrada ampliació a vint dies "ja era una mínima millora necessària, però, per desgràcia, en matèria d'igualtat, per cada pas avant, se'n fan dos arrere".

Tanmateix, la discriminació en el permís de paternitat no acaba amb aquesta retallada. El decret de permisos i llicències de la conselleria d'Educació té només dos anys, però va nàixer caduc des de la seua publicació, ja que preveia només quinze dies no ampliables per al permís de paternitat dels docents. És a dir, mentre que els permisos per maternitat biològica i adopció són ampliables en supòsits de part múltiple o de discapacitat de la criatura, el permís de paternitat dels docents és sempre el mateix. Açò implica que els professors dependents de la conselleria sofreixen una clara discriminació respecte de la resta dels treballadors de la funció pública.

STEPV ha iniciat tràmits per reclamar aquest dret d'ampliació i reclama a l'administració que revise, actualitze i millore els permisos i llicències de tot el professorat, tant de carrera com interí.

PA I ROSES

MARIA LOZANO ESTIVALIS

Ni mores ni cristianes

Acaba de fer-se públic un estudi de l'antropòloga Verònica Gisbert sobre la participació de les dones en les festes: *Ni mores, ni cristianes: gènere i poder en els Mores i Cristians d'Alcoi*, una investigació que ha tingut bastant repercussió en els mitjans. L'estudi pot consultar-se en Internet, de manera que és fàcil seguir el debat que susciten les seues conclusions. Paga la pena.

En els rituals de celebració col·lectius trobem multitud d'exemples on homes i dones no solament assumeixen funcions distintes i estètiques diferents, sinó que aquestes distincions els col·loquen en un pla de desigual accés i decisió. Es tracta d'un vell esquema de dominació que contradiu tot el que s'ha aconseguit en altres àmbits socials: les dones poden accedir en igualtat de condicions a la universitat, a molts dels treballs remunerats, a multitud d'associacions cíviques, a la majoria dels partits po-

lìtics... No obstant això, la resistència que plantegen les festes tradicionals és numantina. "La raó d'aquesta immobilitat", apunta l'estudi, "és que la festa conté un ordre simbòlic i social la gestió del qual suposa un exercici de poder". Per això, acceptar que les dones hi participen en igualtat de condicions suposaria "compartir les estructures de poder i prestigi socials", cosa que els grups dominants no estan disposats a fer.

Entre l'alumnat, els clausures i les ampes hi ha clavaris, falleres majors, membres de *filaes* o comparses, cambres de la verge, presidents de fogueres, o padrines de gaiates: no seria sobrer que les aules acollieren una reflexió sobre les contradiccions de certs rituals i buscarem alternatives que no lesionaren el que s'ha aconseguit en altres àmbits. Perquè si la institució escolar es limita a reproduir els esquemes coneguts és còmplice d'aquests abusos de poder

emparats en la tradició. Per això, ha d'obrir-se a la crítica, i conèixer i fomentar la tasca dels qui treballen per transformar aquests espais de convivència.

Mentres rellegim els arguments de Verònica Gisbert, el govern espanyol ha suprimit el ministeri d'Igualtat i l'alcalde de Valladolid ha preferit una brofegada masclista sobre una ministra. Entre les reaccions, afloren opinions que minimitzen l'insult i celebren el retorn "a la normalitat política". I tot això dos dies després que aquesta científica defenguera la seua investigació en presència de la ja exministra d'Igualtat Bibiana Aído. Són massa les paradoxes en tan poc de temps. Caldria que hi paràrem atenció, perquè l'educació haurà d'ajudar a digerir-les i enfrontar-les.

NOTA DE LA REDACCIÓ. En el darrer Allioli núm. 236, l'article de Maria Lozano havia de titular-se "Cómo me las maravillaría yo", i no "El poder en imatges" com, per error nostre, apareixia titulat.

La festa conté un ordre simbòlic i social la gestió del qual suposa un exercici de poder

ENXARXATS

Portal de la comunicació

<http://www.portalcomunicacion.com/cat/home.asp>
La comunicació globalitzada envaeix la vida dels ciutadans i ciutadanes fins a extrems poc estudiats. Un dels braços armats d'aquestes estructures globals és la tecnologia, la qual acabarà delimitant unilateralment els espais de convivència i la privacitat de les relacions humanes.

Plataforma per a permisos iguals i intransferibles

<http://www.nodo50.org/plataformapaternidad/>
Quan la vida en parella se'n va en orris, els problemes se solucionen amb una resolució interpretativa del marc legal. Això desprotegeix força més la gent en situació de desprotecció. Hi ha casos i casos, però reconduir les relacions humanes potser siga una aposta de futur aconsellable.

Kaos en la red

<http://www.kaosenlared.net/>
La societat actual sol edulcorar la realitat que crea. La transmissió de les notícies acostuma a ser superficial, ambigua i dispersa. Els grans serveis d'informació juguen a les regles del mercat del políticament correcte i de la rendibilitat. Un filet d'aire fresc s'agraeix.

Termcat, centre de terminologia

<http://www.termcat.cat/>
La normalització de la llengua exigeix, de vegades, un alt nivell d'especialització de coneixements, estratègies i metodologies a l'ús. Paral·lelament, la societat es diversifica i es transmuta a un ritme d'infart. Cal tindre al nostre abast recursos extremadament útils i posats al dia.

RENOVACIÓ PEDAGÒGICA

Classe de percussió al Conservatori professional de música de Torrent (Horta sud) ARXIU

Elena Aguilar Gasulla
José Luis Miralles Bono

Renovatorio es va crear en 2008 i és fruit de la col·laboració d'una professora i un professor del conservatori professional de música Mestre Tàrraga de Castelló de la Plana, Elena Aguilar Gasulla i José Luis Miralles Bono. El seu principal objectiu és detectar buits legals referents a la normativa dels conservatoris de música del País Valencià i proposar possibles solucions i millores per fer-les arribar a la conselleria d'Educació, a les organitzacions sindicals, partits, inspecció educativa, etc. L'associació comparteix el seu treball a través de www.renovatorio.wordpress.com, i tenen un correu electrònic renovatorio@gmail.com al qual s'hi pot adreçar tot el professorat.

En la web de Renovatorio es pot trobar informació sobre legislació i diverses enquestes. També s'ha creat un complet mapa interactiu de tots els conservatoris elementals i professionals de la Generalitat, municipals o centres autoritzats, tant de música com de dansa, conservatoris superiors, direccions territorials, seus de Muface, CEFIRE i sindicats, i que es pot descarregar. Paral·lelament hi ha una llibreta d'adreces amb totes les dades de contacte dels conservatoris, una eina molt útil i fàcil d'usar.

Dos dels temes que han ocupat la investigació de Renovatorio han sigut el concurs general de trasllats i la figura de professorat pianista acompanyant. Del resultat de la investigació sobre el concurs general de trasllats, es conclou que no solament es

discrimina clarament els docents del cos de professorat de música i arts escèniques respecte a la resta de cossos docents de l'estat, sinó que la regulació poc clara del tipus de mèrits que millor es correspon amb aquest tipus de docents (recitals, premis, composicions, estrenes, etc.) impossibilita el control i la transparència del procés.

En el cas de professorat pianista acompanyant, en el Reial decret 1577/2006 i el decret 158/2007 del Consell, que regulen el currículum dels ensenyaments professionals, tot just podem trobar un paràgraf en què se cita la simple existència d'aquesta figura, sense explicitar cap altra característica: com poguera ser la ràtio d'alumnes, el límit d'audicions al trimestre i si l'experiència amb l'alumne forma part del procés avaluador.

Un tema que també és urgent afrontar per a Renovatorio el constitueix l'actualització del reglament orgànic i funcional, sense reformar des de 1998, que s'ajusta a un pla d'estudis anterior a la LOGSE. El reglament orgànic hauria d'ordenar l'elecció de grups per part del professorat, la situació del professorat de piano acompanyant o la del professorat de música de cambra, l'especialitat dels quals acaba de desaparèixer.

Contacta:
www.renovatorio.wordpress.com
renovatorio@gmail.com

Es presenta Renovatorio, associació per la dignitat i visibilitat del professorat de música

Treballarà per posar a l'abast del professorat la legislació disponible i proposar solucions als problemes que hi detecte

El Centre Carles Salvador t'ofereix:

- **PREPARACIÓ D'OPOSICIONS** per a l'Accés a la Funció Pública Docent d'ensenyament secundari en l'especialitat de Filologia Catalana (del 22 d'octubre del 2010 al 3 de juny del 2011 - sessions: divendres, de 17 a 20.30)

- **CURSOS INTENSIVS** de febrer a juny per a la superació de les proves de Coneixements de valencià de la JUNTA QUALIFICADORA

C/ Sant Ferran, 12.
Tel. 963157799. Fax. 963155164
46001-València.

Informació i matrícula:
ccsalvador@acpv.cat
<http://www.acpv.net>
[secció Centre Carles Salvador]

INTERNACIONAL

Organitzacions sindicals de tot Europa en solidaritat amb el poble sahrauí

Intersindical condemna la mort de Nayem Elgarhi

Camament de treballadors de Fos BOU-Craa RESISTÈNCIA SAHARAUI

Organitzacions sindicals de tot Europa s'han reunit a Le Mans en el marc de la 36a Conferència de Solidaritat amb el Poble Sahrauí per denunciar els últims esdeveniments succeïts al Sàhara Occidental, on els treballadors de Fos Bou-Craa s'estan mobilitzant i es mantenen en vaga en protesta per l'acomiadament massiu i en defensa dels seus drets laborals i socials.

A més, han mostrat el seu suport a les protestes pacífiques que, des del 9 d'octubre, despleguen les més de vint mil persones que acampen a pocs quilòmetres de l'Al-Ayun contra la situació a què estan sotmesos des que, en 1975, l'Estat espanyol va entregar la seua última colònia, el Sàhara Occidental, al regne de Marroc. Enfront de la protesta pacífica, l'estat marroquí ha respost impeding l'entrada d'aigua, aliments i medicines, i amb la repressió, fins al punt d'haver causat la mort del xiquet de 14 anys, Elgarhi Nayem Foidal Mohamed Suedi, i ferides a molts més.

La conferència ha denunciat la falta d'una condemna clara i contundent per part dels governs europeus i la passivitat de les Nacions Unides, al mateix temps que exigeixen a l'Estat espanyol l'assumpció de responsabilitats. Entre les organitzacions signants destaquen UGTSARIO (Sàhara Occidental); CGIL (Itàlia), CCOO, UGT i Confederación Intersindical (Estat espanyol); CGT (França); CGTP-Intersindical (Portugal); UGTA (Algèria)... a més de la Federació Sindical Mundial (FSM).

Nayem Elgarhi RESISTÈNCIA SAHARAUI

ESCRIT AVUI

35 anys fent camí. El sindicalisme autònom i assembleari en l'ensenyament al País Valencià, Joan Blanco i Paz (coord.), STEPV-IV, València 2010, 192 pàg.

El llibre és un recull d'articles que situen els fets que han configurat la vida sindical en l'ensenyament des dels anys setanta fins a l'actualitat, tal com han sigut viscuts per una part dels seus protagonistes.

Entre els escrits, en trobareu de molt exhaustius sobre un determinat període històric, amb uns altres que aporten visions més personalitzades. Per això, a vegades, els mateixos fets són contats en diferents apartats. Altres escrits aborden aquests fets des d'una perspectiva més global. En tot cas són complementaris i permeten una lectura independent.

A més dels territoris, hi tenen un espai propi determinades actuacions sectorials: ensenyament privat, universitat, lluita per l'estabilitat, acció sindical en l'ensenyament públic, l'escola rural..., amb altres que mostren la transversalitat de les actuacions del sindicat: l'ensenyament en valencià, les polítiques d'igualtat, la formació, la salut laboral, la renovació pedagògica... També hi ha articles que reflexionen

sobre els canvis educatius que s'han produït els darrers quaranta anys, i articles que reflexionen sobre els principals canvis que han tingut lloc en les estructures sindicals i les polítiques aprovades en els congressos, el creixement del sindicat... Finalment, hi trobareu un recull

d'aportacions que diverses persones afiliades han escrit lliurement, en resposta a la invitació que el sindicat va fer a tota l'afiliació.

Però també hi falten coses.

En un futur pròxim, el sindicat ha anunciat noves publicacions sobre l'evolució del sindicat i el naixement de les organitzacions germanes de la sanitat o de les administracions públiques, amb les quals comparteix la Intersindical Valenciana.

Per a complementar el llibre i tindre una visió més àmplia de la història del sindicat cal llegir el llibre que va editar la Confederació d'ITES sota el títol *25 anys i més de sindicalisme a l'ensenyament* (2003) i l'edició commemorativa de 30 anys de la revista *Allioli* (2009).

La maleta de la ciència, Enric Ramiro Roca, Graó, Barcelona 2010, 189 pàg.

Experimentat en nombrosos centres educatius, escoles d'estiu i universitats, es tracta d'un llibre per jugar als experiments científics a

qualsevol edat, des dels més menuts fins els més grans, i que ofereix seixanta pràctiques engrescadores, però senzilles, sobre aire i aigua.

La pizarra digital, Domingo J. Gallego i Nibaldo Gatica (coords.), Eduforma, Sevilla 2010, 114 pàg.

Mentres esperem que arriben les pissarres digitals a totes les aules, un recull d'experiències per anar fent boca i conèixer les característiques, els tipus i els requeriments tecnològics, així com la manera de crear recursos multimèdia amb aquesta tecnologia innovadora.

Proposa també formes de convergència amb altres recursos de les TIC.

ESCRIT AHIR

'El Archivo', una revista de Dénia

FERRAN PASTOR I BELDA

'El Archivo' i altres revistes coetànies eren el nucli més fort de la Renaixença valenciana

En homenatge a Mingo Ortola

El primer trimestre del curs 1994-95, durant la campanya de les eleccions sindicals, el company Mingo Ortola i un servidor fèrem assemblees pels instituts de les comarques centrals. Va ser en un d'aquells dinars de campanya, a Oliva, on situe una conversa sobre l'historiador Roc Chabàs i la seua revista *El Archivo*. Per a Mingo, la tasca historiogràfica que va fer Roc Chabàs tenia relació directa amb el seu origen denier:

"Els qui som de Dénia tenim una sensibilitat especial per la història. És natural si penses que tenim mostres de totes les civilitzacions mediterrànies i fins i tot de l'imperi britànic.

Crec que el fet que *El Archivo* comencés a editar-se a Dénia és un producte més d'aquest context. L'adscripció del canonge al moviment renaixentista i erudit era el revestiment d'una actitud d'estima per les nostres coses que va aprendre en la seua infantesa deniera."

Recorde que també comentarem que molts assaigs d'història cultural de Rubió i Balaguer, Fuster o Enric Llobregat que ens han impactat per l'arsenal d'informacions quasi erudites que hi inclouen no haguessen estat possibles sense tota la investigació i erudició que han publicat revistes com *El Archivo*. Només cal que agafeu una estona un llibre tan em-

blemàtic com *Poetes, moriscos i capellans* (1962) i repasseu les notes provinents de revistes culturals valencianes més o menys renaixentistes; *Anales del Centro de Cultura Valenciana*, *Revista de Valencia*, *Revista Valenciana de Filologia*, *Boletín de la Sociedad Castellonense de Cultura*, *Archivo de Arte Valenciano*, *Revista de Castellón*, *Cultura Valenciana*... Encara diré més. Tenint en compte l'espanyolisme excoent que es respirava aquells anys a les esferes oficials m'admira que revistes tan serioses i depenents de corporacions públiques en els anys 50 incloguen també articles en valencià. No cal dir que augmenta el mèrit el fet de que duraren prou de temps.

En fi crec que Mingo estaria d'acord amb mi que el nucli cultural més fort del moviment renaixentista valencià eren les publicacions com *El Archivo* i la resta que hem esmentat.

CENTENARI MIGUEL HERNÁNDEZ

El 30 d'octubre de 1910, naixia a Oriola Miguel Hernández Gilabert. La seua joventut va ser pareguda a la de milions de xiquets i xiquetes que ara, com fa cent anys, lluitem per deixar de ser "niños yunteros". Escribia Miguel que "los poetas somos viento del pueblo: nacemos para pasar sopladados a través de sus poros y conducir sus ojos y sus sentimientos hacia las cumbres más hermosas."

Amb la seua poesia, les persones que ens dediquem a la tasca d'ensenyar, hem de recordar que nosaltres també hem de ser "viento del pueblo". És un compromís que adquirim cada dia per fer del nostre treball una eina de solidaritat.

Queden encara massa persones, grans i menudes, que cada 6 de gener, com la resta de l'any, troben les seues avarques desertes.

LAS ABARCAS DESIERTAS

Por el cinco de enero,
cada enero ponía
mi calzado cabrero
a la ventana fría.

Y encontraban los días,
que derriban las puertas,
mis abarcas vacías,
mis abarcas desiertas.

Nunca tuve zapatos,
ni trajes, ni palabras:
siempre tuve regatos,
siempre penas y cabras.

Me vistió la pobreza,
me lamió el cuerpo el río,
y del pie a la cabeza
pasto fui del rocío.

Por el cinco de enero,
para el seis, yo quería
que fuera el mundo entero
una juguetería.

Y al andar la alborada
removiendo las huertas,
mis abarcas sin nada,
mis abarcas desiertas.

Ningún rey coronado
tuvo pie, tuvo gana
para ver el calzado
de mi pobre ventana.

Toda la gente de trono,
toda gente de botas
se rió con encono
de mis abarcas rotas.

Rabié de llanto, hasta
cubrir de sal mi piel,
por un mundo de pasta
y un mundo de miel.

Por el cinco de enero,
de la majada mía
mi calzado cabrero
a la escarcha salía.

Y hacia el seis, mis miradas
hallaban en sus puertas
mis abarcas heladas,
mis abarcas desiertas.

L'escola rural valenciana: posada en comú a Montitxelvo

Vista de les sessions de la jornada sobre l'escola rural celebrada el 2 d'octubre a Montitxelvo ARXIU

Allioli STEPV, a través de l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella, va reunir el passat 2 d'octubre unes 70 persones de diferents centres incomplets i centres rurals agrupats (CRA) del País Valencià. La jornada *Diverses realitats, una escola* ha analitzat la realitat i les experiències, però també les inquietuds i les aspiracions d'un tipus d'escola que aglutina la major part de les localitats de les comarques valencianes de l'interior. Hi van participar els experts Tudi Torró, inspectora d'educació, i Rafael Verdú Flores, cap de secció de Planificació i Educació Compensatòria Infantil de la conselleria d'Educació.

Es va arribar a la conclusió que, tot i que l'escola rural en conjunt encara pateix una grau alt de provisionalitat, la salut dels CRA és bona. També s'hi va posar l'èmfasi a diferenciar el model dels CRA del model de les escoles unitàries, anomenades impròpiament *incompletes*. Encara que es tracta d'un tipus d'escola perfectible, ha aportat als CRA estabilitat i compromís amb el territori que l'avalua. La seua invisibilitat i la seua falta de

reconeixement com a model particular en la formació del professorat són, potser, la seua principal deficiència. També s'hi va parlar de temes com els menjadors, les itineràncies, els càrrecs directius, els consells escolars, o el calendari escolar.

Els centres educatius rurals han frenat el despoblament de certes comarques interiors del País Valencià. En aquest sentit van anar les propostes de millora dels CRA. Cal aturar el degoteig d'alumnat que es veu obligat a deixar l'escola del seu poble, per seguir els seus pares que treballen en una població més gran i que disposa de menjador escolar. La solució passaria perquè les empreses de servei de menjades acceptaren l'atenció a aquests nuclis, per més que fóra amb pèrdues, com a compensació necessària als guanys que obtenen per la gran quantitat de centres que tenen com a clients.

Els desplaçaments del professorat itinerant és un altre dels problemes que s'abordà en la jornada. La via per resoldre aquest problema passa per flexibilitzar el seu horari com els nivells que ha d'atendre. Així mateix, s'hi va

Els centres incomplets i el model d'integració

Des de mitjan anys huitanta, el model CRA ha demostrat la seua eficàcia, ha aconseguit una estabilitat i un compromís amb el territori molt interessants. Però encara hi ha moltes escoles amb alumnat i professorat reduït que segueixen sent escoles unitàries o anomenades impròpiament, incompletes. Les raons d'aquesta situació són diverses i van des de la provisionalitat del professorat que s'hi destina, fins a la falta d'interès de les autoritats per agrupar aquestes escoles. No obstant els avanços, l'administració no acaba

de resoldre les mancances que encara pateix l'escola en l'àmbit rural.

Transformar els centres incomplets en CRA de forma automàtica suposaria unes dotacions de personal i de material afegits que garantiria la qualitat de l'educació en aquests centres, però que l'administració no sembla estar disposada a assumir. La invisibilitat del model i la seua falta de reconeixement com a mòdul particular en la formació del professorat hi tenen una part de responsabilitat.

tractar la figura de responsable d'aulari, que no està considerat càrrec directiu i es veu obligat a assumir els desavantatges que comporta, sense cap de les contrapartides.

El professorat dels centres rurals també demanava el reconeixement de la seua singularitat davant l'adminis-

tració per l'especificitat i complexitat de la seua tasca. Ben sovint, la pertinença a consells escolars diversos entra en conflicte amb unes realitats diferents en cada aulari; o el calendari escolar no pot ser assumit per tots els aularis per tindre festes i esdeveniments locals diferents; tampoc la resposta i participació

El compromís i estabilitat que han aportat al territori avala la viabilitat dels CRA

El professorat valora la jornada com un espai necessari per a compartir i relacionar els centres

dels pares i mares no és sempre equivalent en tots els aularis.

Amb tot, la demanda principal dels assistents ha sigut la manca de temps i d'espais per a poder seguir debatent. Les persones assistents consideraren fonamental i imprescindible una jornada d'aquest tipus per a posar en relació i comparar l'experiència de centres que tenen l'aïllament geogràfic com a principal característica.

DES DEL SUD VALENCIÀ

TUDI TORRÓ

L'escola rural

Comença un nou curs escolar i la situació és un *déjà vu*. Una escola unitària, amb un sol mestre o mestra, que no ha treballat mai a l'escola rural, amb un grup d'alumnes, no massa nombrós, però absolutament divers. Un alumnat que cada any coneix un professorat diferent ¿Com encarar la nova situació? La bona voluntat no és suficient per afrontar un treball pedagògic i administratiu pel qual no se sent preparat, serà fonamental una bona actitud i assessorar-se. Poc a poc el temps i d'altres companys, calmen l'ansietat. Hi ha, no obstant, altres escenaris, el dels Centres rurals agrupats que han anat consolidant un professorat estable on els projectes de centre poden abordar-se amb certa garantia de continuïtat. Explicava François Dubet, un sociòleg francès,

especialista en educació, que els estudis avalen que juntar alumnes diversos i individualitzar les pedagogies és el sistema que millor funciona, tot i reconeixent que aquesta pedagogia exigeix més treball i implicació educativa del professorat. L'escola rural ho fa i, si no ho fa, ho hauria de fer, no té més remei, i és així com funciona, reflexionant sobre la pràctica docent, investigant en l'acció i analitzant els resultats. Funciona perquè compta amb ràtios reduïdes que permeten treballar amb un alumnat divers que obliga a un currículum flexible i global, ja que la tirania de les sessions constreny la dinàmica de l'aula. No hem d'oblidar que el currículum és sempre una selecció cultural arbitrària on es transmet allò que interessa en un determinat moment. L'alumnat

amb dificultats en el seu aprenentatge pot sentir-se més integrat en un espai no tan hostil com les aules massificades. L'escola rural ha de comptar amb la participació de tota la comunitat educativa, no pot ser d'altra manera. Els equips educatius han d'estar convençuts que l'escola rural només pot funcionar si són capaços de traure's els estereotips educatius de classes homogènies —que no existeixen enlloc— i treballar amb la diversitat, amb el ferm convenciment de que eixa diversitat serà la que els done els resultats més homogenis, on tots guanyen. I és en eixe escenari on, dia a dia, apareix l'esperit de l'escola rural, amb les seues bondats i els seus entrebancs, on alguns mestres queden enganxats a aquesta realitat i ja la busquen per realitzar el seu ofici.

Ajuntar alumnes diversos i individualitzar les pedagogies és el sistema que millor funciona